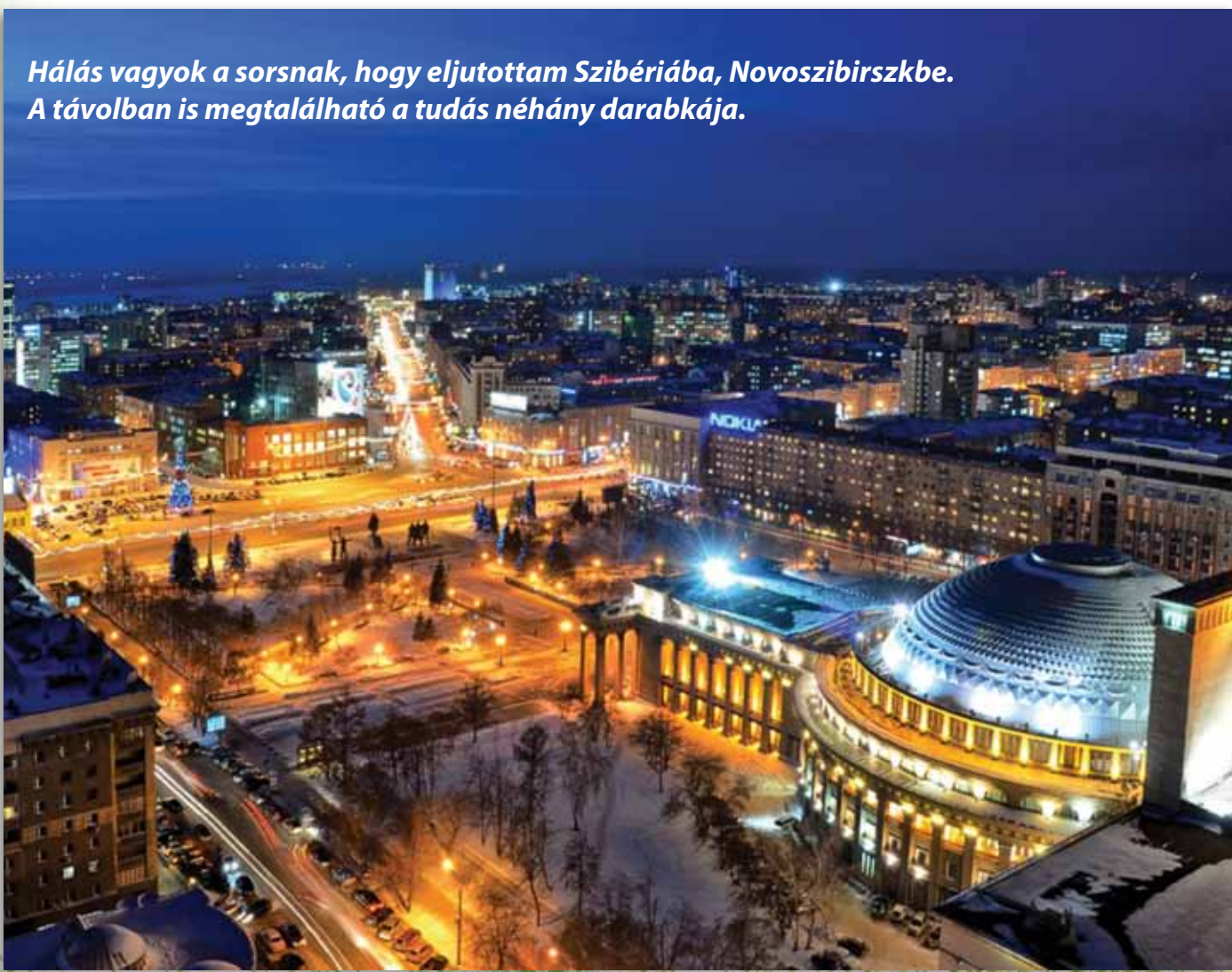

Mert „az Élet él és élni akar” (35. rész)

Előző sorozatunkban a jövő tudományáról esett szó. Bebizonyítottuk, hogy a legtöbb gondunk és betegségünk kórokozója a tudomány által szaporított, a médiában terjesztett, hibás tudás. A hibás tudások legkártékonyabbja, hogy küzdünk betegségeink ellen, mindenáron győzzük le a kórt... A betegség a legjobb barátunk. Az Élet maga a változás, a betegség a Változásban segít bennünket. Ha megértjük üzenetét, százszor szebben, ezerszer erősebben élhetjük tovább életünket! Miben segít, miben gátol, milyen cél felé vezet? Miben kell változnunk a test, a lélek és a szellem szintjén? Új sorozatunkban ezekre a kérdésekre keressük együtt a választ, és aki keres - talál! (GG)

*Hálás vagyok a sorsnak, hogy eljutottam Szibériába, Novoszibirszkbe.
A távolban is megtalálható a tudás néhány darabkája.*

Utazás Szibériába és látogatás egy különleges múzeumban

Kedves ismeretlen ismerősök, kedves olvasók!

Hálás vagyok a sorsnak, hogy eljuttottam Szibériába, Novoszibirszkbe. A távolban is megtalálható a tudás néhány darabkája.

Az utazáshoz a munkám biztosította a lehetőséget. De a sors más kiegészítő feladattal is megbízott, vagy inkább megajándékozott. Nem is egygel, kettővel. Mindkettőnek valami köze van a Mintaként Alkalmazott Gondviseléshez. Géczy Gábor barátom megkért, hogy ha arra járok, érdeklődjek Vlagyimir Megréről, aki a magyar nyelvre is lefordított, világsikerré lett „Anasztázia” könyvsorozatot írta. Ezek a könyvek egyrészt megnyitják az emberiség előtt egy másik életforma lehetőségét, másrészt magyarázatot adnak a civilizációnk eredetére is. S

ajnos csak háromszor jártam Novoszibirszkben, úgy néz ki, hogy szünetel a projekt, és egy jó darabig nem kell oda mennem. Mindhárom alkalommal mintegy 20 órát voltam ott, a 6 órás időeltolódás miatt elég fárasztóra sikerültek ezek az utak. Nem volt lehetőségem bejárni a környéket sem. Első utazásom alkalmával Anasztázia történetével foglalkoztam. A könyvsorozat első része „Oroszország zengő cédrusai” címet kapta. A cédrus bibliai szent fa. Több száz évig él, de akár kétezer évig is élhet. Ezek a fák megjegyeznek mindent. Magasba nyúló ágakon keresztül kapcsolatba léphetünk az Univerzum Lelkével. A fák megérintése már önmagában is gyógyító hatású. Sokan cédrusfa ágából készült amulettet hordanak a nyakukban. Még a repülőgépen írtam az alábbi ráhangoló verset:

Szibériai cédrus

*Ülök bent egy repülőben
Farmerban, nem ünneplőben
Moszkva mögöttem van már
Novoszibirszk énrám vár*

*Szibériában még sose jártam
Nem mondom, hogy alig vártam
Eleink talán itt vándoroltak
Vagy egy táborban robotoltak*

*Kiküldetés, vagy száműzetés?
A munkából lesz a fizetés! ---
Egy cédruserdő felett átrepültem
Élrvültem és elszenderültem:*

*Cudar hideg, sudár cédrus
Annyi idő, mint a Jézus
Az erdőben meglelheted
És szeretettel ölelheted*

*Üzenetet küld a múltból
Divatja múlt, kifakultból
„A világotok szeressétek
Csak a gyertyát égessétek”*

*Cédrus törzsét megérintve
A múlt szelétől meglegyintve
Reményt érzek, beleszédülsz
Egy sugallattal kiegészülsz*

Vlagyimir Megrével sajnos nem sikerült találkoznom, de Szibéria és a cédrus lehelete megérintett. 2013. november végét írtuk, de anomálian meleg volt, mindössze mínusz öt fok. Nem esett a hó, ezért nem volt alkalmam megtapasztalni a fehér aszfaltot. Arrafelé télen nem takarítják el a havat, örülnek, hogy legalább nincsenek kátyúk. A sófőr boldogan újságolta, hogy az anyasági segélyből sikerült felújítani a házukat. Oroszországban anyasági tőkének hívják azt a mintegy három millió forintot, amit ad az állam az anyának, a családnak minden gyerek születése után. Lakhatási feltételek javítására és a gyerek oktatására lehet költeni, többek között. Arrafelé gyakorlatilag nincs munkanélküliség, jól élnek a népek.

Sokan olvasták az Anasztázia könyvsorozatot néhány részét, de nem tudtak semmi konkrétat mondani. Viszont hoztam onnan cédrusfenyő magot (héjjal és héj nélkül), olajat, fakanalakat, amulettet és egy eredeti, szaporításra alkalmas fenyőtoaszt, amit Magfalvának, Géczy Gábornak ajándékoztam. Hadd nőjön ott is cédrus! A héjas cédrusmagvak egy részét itthon leöntöttem vodkával és egy hónap érlelés után konyakszerű gyógyitalt keletkezett belőle. Megiszogattam. A cédrusmag és cédrusolaj nagyon egészséges, karban tartja az ereket, ha valaki rendszeresen eszegeti. Mi saláták készítéséhez használtuk a magot. Az olaj még a hűtőben várja a sorsát.

Szibériai cédrus

Az eredeti Grebennikov féle anyaghullám regisztrátor. Kipróbáltam. Működik.

Második alkalommal a tavasz első napján, 2014. március 21-én jártam Novoszibirszkben. Ez alkalommal Erdei István barátom kért meg, hogy érdeklődjek a Krímben született és Szibériába száműzött Viktor Grebennikov (1927-2001) rovarkutatóról, aki felismerte a méhkaptárak különleges sugárzását és még sok más furcsa jelenséget. István a vizet és a struktúrákat vizsgálva talált rá Grebennikovra. „Mi a struktúra? Minden olyan formáció, amit a térbe elhelyezve megváltoztatja annak tulajdonságait! Mivel a tér szerkezetéről tudásunk hiányos, vagy talán hamis, hiszen a pont - vonal - egyenes -sík stb. eszköztárával próbáljuk leírni a természet tulajdonságait, miközben ma már tudjuk, hogy ott nincs egyenes, sík, stb. Tehát nem csoda, ha a modellekből levont következtetéseink pontatlanok, hibásak, vagy akár zsákutcába visznek! Hisz a természet eszköztárában a spirálokkal, örvényekkel és a Fibonacci számokkal jellemezhető struktúrákkal találkozhatunk. A struktúrák vizsgálata során kattantam

rám Grebennikovra is! Lenyűgöző volt számomra ez az ember, aki egy egészen új világot épített fel, pontosabban, hozott testközelbe, mindazok számára, akik veszik, vagy vették a bátorságot ahhoz, és elegendő időt szántak arra, hogy megismerkedjenek a rovarvilág belsőbb életével! Nyilván, ami utolérhetővé vált számomra, azt leltőttem a hálóról, és szorgalmasan megpróbáltam megismételni Grebennikov kísérleteit, megvalósítva eszköztárát, majd módosítva azokat, és ennek kapcsán újabb és újabb kísérleteket végezve.” Grebennikov figyelte arra, hogy az egyik szibériai bogár kiten szárnya antigravitációs tulajdonságokkal bír, és a struktúrát leutánozva építette magának egy kis fadobozos gravitoplánt. A lényeg

nem az anyag, hanem a geometria és a struktúra...

Grebennikov figyelte arra, hogy az idő nyugalmi állapotban, például egy szobában sem folyik egyenletes sebességgel. A nagyvilágot persze elsősorban az antigravitáció érdekli. Grebennikov írt egy könyvet „Moj mir” (Az én világom) címmel. Ebben a könyvben az ötödik fejezet foglalkozik a repüléssel. Az interneten megtalálható egy angolból magyarra fordított szöveg (<http://tuvok1.atw.hu/antigrav/greb/greb.htm>). Persze az eredeti szöveg a hiteles. Az is fent van a neten, a könyvet magát gyakorlatilag már nem lehet megtalálni. Létezik azonban Novoszibirszkben egy Grebennikov Múzeum. Az interneten bukkantam rá. Ez egy zárt múzeum, egy szoba az egyik kutatóintézet sokemeletes épületében. A hivatalos neve „Grebennikov Agroökológiai Múzeum”. Az épület falán nincs kiírva semmi, az épületnek házzsáma sincsen. A járókelők nem is hallottak róla. Csak telefonos bejelentkezés alapján lehet bejutni. A múzeum őrangyala egy orosz tudós, a biológiai tudományok kandidátusa, a megboldogult Grebennikov munkatársa. Nagyon kedves lény. A lényeg a lényeg, hogy sikerült bejutnom a múzeumba. 40 percet voltam ott egy másfél órás forgalmi dugó leküzdése után. Nem akartam lekésni a hazafelé induló repülőgé-

A Grebennikov féle, méh-lépből készült fájdalom elűző dobozok alatt ülök a múzeumban. Kissé pocakosnak tűnök, de csak nem férttem el a dobozok alatt.

István szalmakúpja. Klasszikus üreges szerkezet.

pet, ezért sajnos csak ennyire futotta. Ez a negyven perc utólag egy percnél tűnt. A gravitoplán persze nem volt kiállítva, Grebennyikovot 1990-es repülései után kezelésbe vette a titkos-szolgálat. Náluk kell keresni, egy másik múzeumban. Grebennyikov másik nagy felfedezése az „Üreges Szerkezet Hatás”, angol rövidítése CSE. A löszfalban, a talaj alatt élő vadméhek fészkei felett éjszakázva érzett először furcsa hatásokat. Fémes ízt a szájában, hol hideget, hol meleget. Káprázott a szeme. Olvastam, hogy egy búzakéve is előidézi ezt a hatást. Magyar népi gyógyásztól tudom, hogy a vályogtégelákból (szalma és agyag keveréke) épült ház leárnyékolja a káros földsugárzásokat. A szalmaszákon is egészen más az alvás. „Később kiderült, hogy a CSE zóna gátolja a szaprofita talajbaktériumok, az élesztőgombák vagy más kultúra növekedését, mint ahogyan a búzacserjén is... A levélvágó méh lárva elkezd foszforeszkálni, miközben a felnőtt méhek még aktívabbakká váltak és két héttel korábban be tudták fejezni a beporzást. Kiderült, hogy a CSE-t (mint ahogy a gravitációt sem) nem lehet leárnyékolni, az hat az élő organizmusokra, áthalad a falon, vastagfémeken, és egyéb árnyékoláson is. Kiderült, hogy ha egy po-

rózus tárgy máshova lett helyezve, akkor az ember a CSE-t nem érezte azonnal az új helyen, csak néhány másodperc vagy perc után, mialatt a régi hely megtarthatott egy „nyomot”, vagy ahogyan azt én hívtam, egy érezhető „fantomot”, amely a kéz számára még órák, napok, vagy esetleg hónapok múlva is érezhető maradt. Kiderült, hogy a CSE erőter nem csökken számottevően a távolsággal, de körülöleli a méhsejteket egy láthatatlan rendszerrel, ami mégis tisztán érezhető „héjazat”. Kiderült, hogy ha az állatok (fehér egér), vagy az emberek belépnek a CSE zónába (még akkor is, ha az nagyon erős), gyorsan adaptálódnak hozzá. Ez nem is lehet másképp: mi mindenhol nagy és kis üregekkel vagyunk körülvéve az élő és halott növények rácsozata és sejtjei által (mint ahogyan a saját sejtjeink is), habműanyagok, szí-

vacsok, habbeton, szobák, folyosók, csarnokok, tetőzet, gépalkatrészek közti tér, fák, bútorok, épületek...stb. Kiderült, hogy a CSE „sugár” nagyobb hatást fejtett ki az élő szervezeteken, amikor az a Naptól lett irányítva (N.B. a Nap energiájából táplálkozik), és az lefelé a Föld középpontja felé nézett. Kiderült, mind a mechanikus, mind az elektronikus órák esetében, hogy azok pontatlanul kezdenek járni, ha egy erős CSE mezőbe lettek helyezve. Az időnek szintén ki kell vennie a részét ebből. Ez mind az Anyag-Akaratának a megnyilvánulása volt, változatlanul mozgó, átalakuló és végeredményben létező. Ha valaki kételkedik, látogassa meg a múzeumot.” (idézet Grebennyikov könyvéből). A rovarok 200 millió éve élnek a Földön. Nagyon tökéletesek. A rovarok tanulmányozása sok szabadsághoz vezethet. A rovarok érzik a CSE hatást, így tájékozódnak. A virágokat, a fészket is így találják meg. A falakon tablók és vízfesték képek voltak. Érdekes volt egy 1984-es ábra „Anyag és Idő” névvel. Kiderült, hogy a vizsgált elrendezésben a digitális óra minden nap este hat körül két-három másodperccel felgyorsul. Grebennyikov a kísér-

István: „A dekanterben, és a lombikban, egy-egy szalmaszál van felfüggesztve. Azért, hogy a szalmaszál vízszintes helyzetben tudjon elfordulni, egy kis viasz golyóval van kiegyensúlyozva. Ez eszköz is, mint az üreges testek hatásának mérőműszereként használható! A két eszközzel hosszasan kísérleteztem, és próbáltam megállapítani, vagy feltérképezni a környezetemben létre jövő, vagy létre hozott külső hatást, melyeket feltehetően az üreges testek hatásának lehet tulajdonítani. Hosszú időn át fényképeztem rendszeresen a skálával kiegészített eszközöket, melyek mutatói bizonyos periodicitást mutattak a napszakokhoz rendelhetően, de nem állandó jelleggel, és nem következetesen.”

letben használt digitális órát 10 darab műanyag tölcserből készült rögtönzött oszlop és egy fémháló alá helyezte. Az asztalra lefektetett egy poharat is, tele rajzszénnel, mint valami fogpiszkálókkal. A faszén egy üreges, mikrokapilláris szerkezetű anyag. Erősíti a CSE hatást. Mellékelek néhány fényképet, amit én készítettem. Ezen kívül mellékelek még néhány képet, amit Istvántól kaptam. Az egyik képen egy kis lombikot látnunk, hermetikusan lezárva. Benne van egy rajz szén, ferdén felfüggesztve egy pókfonalra. Szalmaszál is jó a rajzszén helyett. A lombik alján egy kis víz van, hogy ki lehessen zárnai a statikus feltöltődést. Ez egy úgynevezett „anyag hullám indikátor”, CSE indikátor, egyfajta primitív torziós inga. „Ha egy régi darázs fészket, egy méhlepelt, vagy egy köteg gabonakalászt irányítasz az indikátor felső végére, akkor az lassan néhány tíz fokot elfordul.” (idézet Grebennyikov könyvéből). A hatás akkor is megmarad, ha egy acélhengerral leárnnyékolják a CSE sugárforrást. Ezeket a hullámokat nem lehet leárnnyékolni. Amikor a kezemmel (az is egy CSE rendszer) 5 centire megközelítettem a lombik falát és elkezdtem lassan mozgatni

István: „Ez a képen menyem, Luca, Gergő fiam felesége látható a szalma piramis mosolyfakasztó hatása alatt. Jobboldalon, a fotóállvány tetejére egy mágneset rögzítettem.”

István: „A felfüggesztett piramistól kb. 3 m-re megállva, és a nagyobbik szalma kúpot vízszintesen a piramis fele irányítva, a szalmakúp kismértékű jobbra-balra forgatásával a piramis mozgásra bírható! Ami azt jelenti, hogy a felfüggesztése, mint tengely körül jobbra-balra elfordul. Sokkal izgalmasabb azonban, ha a szalmakúp, vagy hasonló műanyag csököteg mögé egy erős mágneset teszünk, és azt jobbra-balra mozgatjuk, mintegy 30 foknyit, egy elképzelt függőleges tengely mentén, miközben a szalmakúp mozdulatlan. A piramis ennek hatására elkezd elfordulni, mondjuk jobbra. S ha a mágnes polaritását felcseréljük, azaz megfordítjuk a mágneset, akkor pedig balra.”

az ujjaimat, megmozdult a rajzszén darabka/mutató. Nincs kizárva, hogy ezek a hatások megfelelnek a fizikából ismert Louis de Broglie hullámoknak és erőknek. A varázsin-ga vagy varázsvessző működése szintén az ujjaink által előállított CSE alapján működik. Észrevették, hogy erősebben reagál az inga, ha az ujjaink nem érnek egymáshoz. Rimma Nyikolájevna, a múzeum őrangyala elmagyarázta, hogy milyen aminosavakat tartalmaz a pók-szál, és ez miért jó egy ilyen készülékben. Itt sajnos nem tudtam követni. Nekem ez már magas volt. A másik fényképen látható egy fájdalomcsökkentő szék is. A szék felett két dobozban valamilyen méh lépek, méhsejt struktúrák vannak. Csökkenti a fejfájást, kitágítja az orrlukákat, felfrissít. Ezt kipróbáltam egy fényképezkedés erejéig. A sok benyomástól így is felfrissültem, nem észleltem semmit. A múzeum őrangyala a látogatás végén az egyik szekrényből elővett és átadott egy kis könyvet, „egy ajándékot Grebennyikovtól”, aki sajnos 13 éve halott. Ez egy kis angol-orosz nyelvű ismerte-

tő a múzeumról. 1988-as kiadású. Az írásom végén visszatérek István barátom hazai kísérleteihez. „Az egyik legizgalmasabb területet a piramis formákkal való kísérletezés adta. Ennek alapvető eleme egy szalmaszálakból, a piramis élei mentén összeragasztott váz. Alapvető jellemzője, a piramis magasságával, mint sugárral rajzolt kör kerülete megegyezik a piramis alap lapjának kerületével. A piramist vékony cérnaszálon a csúcsánál felfüggesztve, az egy nyugodt, áramlás mentes környezetben nyugalomban marad. Az „üreges testek” hatására azonban megmozdul, elfordul. Üreges test lehet az ember kézfeje, hisz az ujjpercek csontjai is üregesek. De lehet más, szalmaszálból, vagy egyéb eszközökből összeállított „sugárzó” eszköz is. Ezek a kísérletek megerősítik a Grebennyikov anyagokban leírt kísérleteket!”

Fiatal tudóspalánták, előre!

Bartha Ferenc
mérnök
MAG közösség

www.magtar.hu

